Αντίγραφον Γενναιώτατε!

Μας είπας εκ στόματος ότι η εκστρατεία της πατρίδος μας Χίου είναι παράνομος διότι έγεινεν αφού εμαθητεύθη το καύσιμον του τουρκικού στόλου και ότι έγεινεν από μόνους ημάς.

Απατάσαι διότι αύτη ενεργήθη από την Σεβαστήν ημών κυβέρνησιν, οργανισθείσα προ πολλού καιρού και ετοιμασθείσα πριν προταθή ανακωχή όπλων και έγινε μάλιστα η Απόβασις, αφ ου ετελείωσεν η προθεσμία της ανακωχής, και πριν γίνει τακτική γνωστοποίησις εκ μέρους των Ναυάρχων των τριών Σεβαστών μεγάλων δυνάμεων.

Όσον δε περί του εμπρησμού του εχθρικού στόλου, όχι μόνον δεν είχομεν την είδησιν, αλλ' ούτε ήτο δυνατόν καν να την έχωμεν (της εκστρατείας προ του εμπρησμού ξεκινημένης ούσης).

Η εκστρατεία δεν έγεινε διά κατάκτησιν γης, αλλά δι' ανάκτησιν της πατρίδος μας και της γης των προπατόρων μας, της οποίας οι κάτοικοι είναι εις τούρκος προς χιλίους χριστιανούς αυτόχθονας, της οποίας τα ενεακόσια εννενήκοντα εννέα μέρη είναι χριστιανική ιδιοκτησία και το εν τουρκικόν.

Είπας ότι έχεις διαταγήν να διώξης όσα ελληνικά πλοία ήθελες ευρείν πλέοντα δώδεκα μίλλια μακράν της Πελοποννήσου προς εμπόδιον των καταδρομικών.

Τα ελληνικά πλοία άτινα βλέπεις εις τον λιμένα τούτον δεν είναι διά καταδρομήν, αλλά δι' απλούν αποκλεισμόν της Νήσου, διωρισμένον τακτικώς, καθώς από τα έγγραφα των γίνεται δήλον.

Εμπροσθεσας ότι, «οι εν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις είδον με κακόν όμμα την εκστρατείαν ταύτην, ίνα μη ήθελε προξενήσειν χύσιν αιμάτων».

Η εκστρατεία αύτη έγεινε χωρίς χύσιν αίματος, και οι αιχμάλωτοι επεριποιήθησαν φιλανθρωπικώς.

Γνώριζε λοιπόν, ότι εις την θέσιν, εις την οποίαν ευρίσκονται τα πράγματα τώρα εδώ, δια να οπισθοδρομίση η εκστρατεία, τότε όχι χύσις αλλά ποταμοί αιμάτων θέλουν ρεύσειν και να εξοντοθή άπειρος αριθμός χριστιανών, οίτινες ήδη σκιρτώντες εις την ελευθερίαν των ευρίσκονται κομπρομέσσοι απέναντι των Τούρκων.

Τοσαύτη χύσις Αίματος θέλει ακολουθήση ακόμη, και εάν αντί καταδρομικών διώξης τα προς αποκλεισμόν ευρισκόμεθα εδώ πλοία, άτινα [1] δεν εμποδίζουν, ειμή την από Τζεσμέ και πέριξ απόβασιν των Τούρκων.

Όσα σε βάλλομεν υπ' όψιν είναι εκείνα τα οποία αι τρεις Σεβαστές δυνάμεις φιλανθρώπως φερόμεναι, έβαλον βάσιν προς εμποδισμόν της χύσεως των Αιμάτων.

Δεν αμφιβάλλομεν δε ότι η γενναιότης Σου, ως υπουργός ενός των φιλανθρωπωτάτων Βασιλέων, οίτινες έλαβον πατρικήν κηδεμονίαν περί των Ελληνικών Συμφερόντων, θέλεις γνωρίσεις την Ιερότητα των λόγων και πράξεων μας, και πριν κάμης κανέν κωλυτικόν κίνημα εναντίον του ιερού μας αγώνος, να αφιεροθή πρώτον εις τους εξοχωτάτους τρεις Ναυάρχους, και δι' αυτών προς τους Σεβαστούς Μονάρχας των, οι οποίοι γνωρίζοντες καθ' όλην την έκτασιν τα ανήκουστα δεινά μας, κινούμενοι από πνεύμα θρησκείας, πολιτισμού, και φιλανθρωπίας, δεν αμφιβάλλομεν ότι θέλει καθιερώσουν τα δικαιώματά μας, και να μας ενισχύσουν μάλιστα εις τον αγώνα μας.

Αν δεν και κινηθής αλλεοτρόπως, μη δυνάμενοι να ανθέξωμεν εις την βίαν διαμαρτυρώμεθα, λέγοντές Σοι, ότι έχεις να δώσης λόγον εις τον θεόν και εις όλον τον φωτισμένον κόσμον, δι' εν κίνημα, το οποίον θέλει λυπήσει κυρίως όλην την πολιτισμένην Ευρώπην διά τα εκ τούτου ολέθρια αποτελέσματα.

Εν Χίω την 30 Οκτωβρίου 1827

Οι δημογέροντες της Χίου
Στ. Ζυγομαλάς
Αμβρ. Σκαραμαγκάς
Εμμ. Σκαραμαγκάς
Λουκάς Ράλλης
(Τ.Σ.)
Ο Γ. Γραμματεύς της Δημογεροντίας
Ζ. Ν. Ευμορφόπουλος

Ότι ίσον και απαράλλακτον τω πρωτοτύπω
Εν Χίω τη 31 Οκτωβρίου 1827
Ο Γ. Γραμματεύς της Δημογεροντίας
Ζ. Ν. Ευμορφόπουλος

Προς τον Γενεώτατον Κύριον Δε Ρεβερσύ
Καπιτάνον Δικρότου και Διοικητήν της Βασιλικής Γαλλικής
Κορβέτας η Πομώνη